

Το ποτήρι του Χριστού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Δύο αγαπημένοι μαθητές ζήτησαν από τον Κύριο θρόνους δόξης- Αὐτός τούς ἔδωσε τό Ποτήριό Του (Μτ. κ΄, 23).

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ ὀδύνες.

Σέ ὅσους τό πίνουν ἐδῶ στή γῆ, τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ ὑπόσχεται μετοχή στή Βασιλεία τῆς χάρης τοῦ Χριστοῦ· προετοιμάζει γι' αὐτούς τίς καθέδρες τῆς ἐπουράνιας αἰώνιας δόξης.

Στεκόμαστε σιωπηλοί μπροστά στο Ποτήριο του Χριστού, δέν μπορεί κανείς ούτε να παραπονεθεί γι' αυτό, ούτε να το απορρίψει· γιατί Αυτός που μας έδωσε εντολή να το γευτούμε, πρώτος ο Ίδιος το ήπια.

Ω, δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού! Σκότωσες τους προγόνους μας στον Παράδεισο, τους έξαπάτησες με την πλάνη της σαρκικής απόλαυσης και την πλάνη της λογικής.

Ο Χριστός, ο Λυτρωτής των πεπτωκότων, έφερε το Ποτήριο της σωτηρίας σ' αυτόν τον κόσμο, στους πεπτωκότες και εξόριστους από τον Παράδεισο. Η πίκρα αυτού του Ποτηρίου καθαρίζει την καρδιά από την απαγορευμένη, καταστροφική και άμαρτωλή απόλαυση· μέσω της ταπείνωσης που ρέει απ' αυτό με άφθονία, νεκρώνεται ή έπαρση από τη γνώση σε σαρκικό επίπεδο. Γι' αυτόν που πίνει από το Ποτήριο με πίστη και ύπομονη, ή αιώνιος ζωή, που έχασε δοκιμάζοντας τον απαγορευμένο καρπό, επανακτάται.

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι»(Ψαλμ. 115, 4)

Ο χριστιανός αποδέχεται το Ποτήριο όταν υπομένει τις επίγειες δοκιμασίες με πνεύμα ταπείνωσης, όπως διδάσκεται από το Ευαγγέλιο.

Ο απόστολος Πέτρος έβγαλε το μαχαίρι του για να υπερασπιστεί τον Θεάνθρωπο, που ήταν περικυκλωμένος από τον όχλο· αλλά ο πρᾶος Ίησοῦς είπε στον Πέτρο: «βάλει την μάχαιραν εις την θήκην· τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μή πίνω αυτό;» (Ίω. ιη' 11)

Έτσι κι εσύ, όταν σε περικυκλώνουν συμφορές, θά πρέπει ξνά παρακαλείς και να ενισχύεις την ψυχή σου λέγοντας : «Τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μή πίνω αυτό ; »

Οι Φαρισαῖοι σκέπτονται μοχθηρά, ὁ Ίουδας προδίδει, ὁ Πιλάτος διατάσσει την παράνομη θανάτωση, οἱ στρατιῶτες της έξουσίας έκτελοῦν την εντολή του. Μέσω των ἄνομων πράξεών τους ὅλοι αυτοί έτοιμάσαν τη δική τους ἄληθινή καταδίκη. Μήν έτοιμάζεις για τον έαυτό σου την ἴδια καταδίκη, ὄντας μνησικακος, ζητώντας και σχεδιάζοντας έκδίκηση, ἄγανακτώντας με τους έχθρους του.

Ο έπουράνιος Πατήρ είναι παντοδύναμος και παντογνώστης: βλέπει την ὁδύνη σου και ἄν τό έβρισκε ἀπαραίτητο και συμφέρον να αποσύρει τό Ποτήριο από σένα, σίγουρα θά τό έκανε.

Ο Κύριος - ὅπως οἱ Γραφές και ἡ ιστορία της Έκκλησίας μαρτυροῦν - συχνά έπέτρεψε θλίψεις στους ἄγαπημένους Του και συχνά ἀπέτρεψε θλίψεις από αυτούς,

σύμφωνα μέ τούς άκατάληπτους δρόμους τῆς Θείας Προνοίας.

Όταν ἔρχεσαι ἀντιμέτωπος μέ τό Ποτήριο, ἀπόστρεψε τό βλέμμα σου ἀπό τούς ἀνθρώπους πού σοῦ τό δίνουν·σήκωσε τά ματια σου στόν Οὐρανό καί πές : «Τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό;»

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι». Δέν μπορῶ νά ἀρνηθῶ τό Ποτήριο, τήν ὑπόσχεση τοῦ ἐπουρανίου καί αἰωνίου ἀγαθοῦ. Ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ μοῦ διδάσκει τήν ὑπομονή ὅταν λέει : «... διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Πρ. ιδ´ 22). Πῶς μπορεῖ κανεῖς νά ἀρνηθεῖ τό Ποτήριο πού εἶναι ὁ τρόπος νά κερδίσεις τήν Βασιλεία καί νά ἀυξηθεῖς μέσα σ´ αὐτήν; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι – τή δωρεά τοῦ Θεοῦ.

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ὁ μέγας Παῦλος γράφει πρὸς τούς Φιλιππησίους, «ὅτι ἡμῖν ἐχαρίσθη τό ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνο τό εἰς αὐτόν πιστεύειν, ἀλλά καί τό ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλ. α´, 29).

Λαμβάνεις τό Ποτήριο τό ὁποῖο φαινομενικά προέρχεται ἀπό ἀνθρώπινα χέρια. Τί σέ νοιάζει ἐσένα ἂν αὐτός πού σοῦ τό δίνει ἐνεργεῖ δίκαι ἢ ἄδικα ; Ὡς ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἔγνοια σου εἶναι νά φέρεσαι ἐνάρετα· νά λάβεις τό Ποτήριο μέ εὐγνωμοσύνη πρὸς τό Θεό καί μέ ζωντανή πίστη καί γενναῖα νά τό πιεῖς ὡς τόν πάτο.

Λαμβάνοντας τό Ποτήριο ἀπό ἀνθρώπινα χέρια, θυμήσου ὅτι εἶναι Ποτήριο ἀπό Αὐτόν, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι μόνο ἀθῶος ἀλλά καί πανάγιος. Σκεπτόμενος αὐτό, θυμήσου καί ἐσύ καί οἱ ἄλλοι πάσχοντες ἀμαρτωλοί, τά λόγια πού ὁ μακάριος καί φωτισμένος ληστής στά δεξιά τοῦ ἐσταυρωμένου Θεανθρώπου εἶπε «ἄξια ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν ... μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λκ. κγ´, 41 - 42)

Καί τότε στρεφόμενος πρὸς τούς ἀνθρώπους θά τούς πεῖς : Μακάρι ἐσεῖς πού εἴστε τά μέσα τῆς δικαιοσύνης καί τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι ἐσεῖς ἀπό τοῦ νῦν καί ἔως τοῦ αἰῶνος! (Ἄν δέν εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν καί νά δεχθοῦν τούς λόγους σας, μή ρίχνετε τούς πολύτιμους μαργαρίτες σας τῆς ταπείνωσης κάτω ἀπό τά πόδια ἐκείνων πού δέν μποροῦν νά τούς ἐκτιμήσουν, ἀλλά πεῖτε αὐτούς τούς λόγους νοερά, στήν καρδιά σας).

Μ´ αὐτό καί μόνο θά ἐκπληρώσεις τήν ἐντολή τοῦ Εὐαγγελίου πού λέει : «ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τούς καταρωμένους ὑμᾶς» (Ματθ. ε´, 44).

Γιά ἐκεῖνους πού σ´ ἔχουν προσβάλει καί σ´ ἔχουν ἐξοργίσει, προσευχήσου στόν Κύριο ὃ,τι ἔχουν κάνει γιά σένα νά ἀνταμοιφθεῖ μέ μιά προσωρινή εὐλογία καί μέ

αίωνια ανταμοιβή σωτηρίας, και όταν αυτοί θα στέκονται ενώπιον του Χριστού για να κριθούν, να μετρηθεί γι' αυτούς ως πράξη αρετής. Παρόλο που η καρδιά σου δεν θέλει να ενεργεί έτσι, βιάσέ την. Γιατί μόνο όσοι άσκοϋν βία στην ίδια τους την καρδιά, για να εκπληρώνουν τις έντολές του Ευαγγελίου, μπορούν να κληρονομήσουν τον Οϋρανό.

Άγιου Ίγνατίου Brianchaninov